

— uwzględnić fakt, że przekazanie konsumentowi, przed podpisaniem danej umowy, ogólnych informacji dotyczących różnic istniejących między postępowaniem przed sądem polubownym a zwykłym postępowaniem sądowym samo w sobie nie może pozwolić na wykluczenie nieuczciwego charakteru tego warunku.

Jeśli ma to miejsce, to do tego sądu należy wyciągnięcie wszelkich wynikających z tego konsekwencji zgodnie z prawem krajowym w celu zapewnienia, by warunek ten nie był wiążący dla konsumenta.

(¹) Dz.U. C 336 z 16.11.2013.

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 13 lutego 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Arbitral – Portugalia) – Merck Canada Inc. przeciwko Accord Healthcare Limited, Alter SA, Labochem Ltd, Synthron BV, Ranbaxy Portugal – Comércio e Desenvolvimento de Produtos Farmacêuticos, Unipessoal Lda

(Sprawa C-555/13) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne — Pojęcie „sądu krajowego” w rozumieniu art. 267 TFUE — Tribunal Arbitral necessário — Dopuszczalność — Rozporządzenie (WE) nr 469/2009 — Artykuł 13 — Dodatkowe świadectwo ochronne dla produktów leczniczych — Okres obowiązywania świadectwa — Maksymalny okres wyłączności]

(2014/C 184/12)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Arbitral.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Merck Canada Inc.

Strona pozwana: Accord Healthcare Limited, Alter SA, Labochem Ltd, Synthron BV, Ranbaxy Portugal – Comércio e Desenvolvimento de Produtos Farmacêuticos, Unipessoal Lda

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Tribunal Arbitral – Wykładnia art. 13 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 469/2009 z dnia 6 maja 2009 r. dotyczącego dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych (tekst jednolity) (Dz. L 152, s. 1) – Okres obowiązywania świadectwa – Okres wyłączności mogący przekraczać piętnastu lat począwszy od daty pierwszego zezwolenia na dopuszczenie danego produktu leczniczego do obrotu w Unii.

Sentencja

Artykuł 13 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 469/2009 z dnia 6 maja 2009 r. dotyczącego dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych w związku z motywem 9 tego rozporządzenia powinien być interpretowany w ten sposób, że sprzeciwia się on temu, aby uprawniony jednocześnie z patentu i z dodatkowego świadectwa ochronnego mógł powoływać się na łączny okres ważności takiego świadectwa obliczony na podstawie owego art. 13 w sytuacji, w której na podstawie takiego okresu korzystałby on z okresu wyłączności dotyczącego substancji aktywnej przekraczającego piętnaście lat liczonych od pierwszego zezwolenia na obrót w Unii Europejskiej dla produktu leczniczego składającego się z tej substancji aktywnej lub zawierającego taką substancję.

(¹) Dz.U. C 15 z 18.1.2014.